

РЕШЕНИЕ

№ 7128

гр. София, 09.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 10 състав, в публично заседание на 23.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Стоянова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **5673** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от ДОПК.

Образувано е по жалба от [фирма] срещу решение по жалба срещу действия на публичен изпълнител № 06/08.06.2020 г., издадено от директора на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, с което е оставена без уважение жалбата на [фирма] срещу отказ № С200029-159-0000095/21.05.2020 г. за издаване на разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания по чл. 229 от ДОПК. Претендира се незаконосъобразност на обжалвания административен акт по основания, изложени в жалбата.

Ответникът по спора – директорът на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“ изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт и на посочените в жалбата основания, приема за установени следните обстоятелства по делото:

В ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, с писмо изх. № 225/19.02.2020 г. на председателя на Държавната комисия по хазарта, е постъпило искане за предприемане на действия по обезпечаване и принудително събиране на публични

вземания, установени с акт за установяване на публични държавни вземания № 5 от 14.02.2020 г. От събраните по делото доказателства се установява, че срещу [фирма] е образувано изпълнително дело №[ЕИК]/2020 за предварително изпълнение на публични вземания, установени с акт за установяване на публично държавно вземане № 5/14.02.2020 г. На основание чл. 221 от ДОПК е било издадено съобщение за доброволно изпълнение изх. № С200029-048-0034984/21.02.2020 г., като в същото е посочено изпълнителното основание, номера на изпълнителното дело, размерът на публичното задължение – 330 469 134, 71 лв., от които главница в размер на 261 164 891, 87 лв. и лихва в размер на 69 304 242, 84 лв. Издадено е и постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. №200029-022-0010112/21.02.2020 г., с което е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в [фирма], ТБ [фирма], ТБ [фирма] и в ТБ [фирма] за сумата от 330 469 134, 71 лв. С влязло в сила определение № 3959 от 23 март 2020 г., постановено по адм.д. № 3251/2020 г. Върховният административен съд, е потвърдено определение № 1496/202.2.2020 г. на Административен съд София град, постановено по адм.д. № 2034/2020 г., с което е оставена без уважение жалбата на търговското дружество за отмяна на разпореждането по чл. 60, ал. 1 от АПК за допускане на предварително изпълнение на акта за установяване на публичното държавно вземане. С решение № 47 от 25 март 2020 г. и № 48 от 25 март 2020 г., Държавната комисия по хазарта прилага принудителна административна мярка – временно отнемане за срок от 3 месеца на лиценза на [фирма] за организиране на хазартни игри онлайн за залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета. Направена е преценката, че доколкото дружеството не осъществява друга стопанска дейност извън лицензираната, то през тримесечния период на принудителната административна мярка, считано от 25 март 2020 г. до 25 юни 2020 г., същото няма да генерира допълнителни приходи. От събраните по делото доказателства се установява, че за периода от 19 февруари 2020 г. до 21 май 2020 г., по искане на [фирма] са били издадени разпореждания за разрешения за неотложни плащания – разпореждане № С200029-031-0000563/28.02.2020 г., разпореждане № С200029-031-0000725/13.03.2020 г., разпореждане № С200029-031-0000724/13.03.2020 г., разпореждане № С2000-000-0139361/24.03.2020 г., разпореждане № С200029-031-0000928/31.03.2020 г., разпореждане № С200029-031-0001071/13.04.2020 г., разпореждане № С200029-031-0001193/28.04.2020 г. На 30.04.2020 г. от страна на дружеството е подадено ново искане за издаване на разпореждане за разрешаване на неотложни плащания, като към същото е приложена и справка за плащанията в периода 29.04.2020 г. – 10.05.2020 г., а именно 259 635 лв. – работни заплати и 430 095, 20 лв. – адвокатски хонорар. Искането за издаване на разрешение за неотложно плащане по реда на чл. 229, ал. 1 от ДОПК е мотивирано с необходимостта за плащането на публични задължения общо в размер на 123 947, 44 лв., от които ДДС за м. 04.2020 г. в размер на 16 900 лв., осигуровки за м. 04.2020 г. в размер на 75 076, 88 лв. и данък върху доходите на физическите лица за м. 04.2020 г. в размер на 25 844, 42 лв., като съгласно дружеството тези задължения са ликвидни и изискуеми за разлика от задълженията по акта за установяване на публични държавни вземания № 5/14.02.2020 г., които били спорни. Искането за издаване на разрешение е и по отношение на сумата от 1297, 48 лв., дължима към букмейкъра [фирма], посочена

като недължимо изтеглена от него и по тази причина следва да бъде възстановена на букмейкъра. Искането за разрешение е и по отношение на сумата в размер на 2873, 28 лв., представляваща дължима сума в размер на 1235 лв. по договор със „С.“ и в размер на 720 лв. по договор с [фирма], за да няма тежки стопански последици за дейността му. С решението, предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред тази съдебна инстанция е прието, че издаването на разрешение за неотложни плащания би довело до намаляване на размера на извършеното обезпечение по акт за установяване на публично държавно вземане № 5/14.02.2020 г. Органът по приходите е приел, че с разрешението за неотложни плащания не само се охраняват интересите на длъжника, но и се постига баланс между интересите на задълженото лице, свързани с възможността да продължи осъществяването на стопанска дейност, като обслужи неотложните си плащания, и фискалния интерес за изпълнение на публичните интереси. Поради това издаването на разрешение за неотложни плащания не следва да води до намаляване на обезпечението на публичните вземания, или формирането на нови задължения. Приел е, че издаването на разрешение за неотложни плащания, дори и в частта на претендираното такова за изплащане на публични задължения по ЗДДС, КСО и ЗДДФЛ би довело до намаляване на обезпечението на публичните вземания по акта за установяване на публични държавни вземания. Посочва, че към датата на налагане на запора наличните по банковата сметка сума са били в размер на 13 787 883, 69 лв., в това число 12 941 882, 28 лв. по сметки в ТБ [фирма], 845 931, 41 лв. по сметки в ТБ [фирма] и 70 лв. по сметки в ТБ [фирма]. Междувременно по сметките на дружеството са постъпвали допълнително парични средства, като към 30 април 2020 г. наличните средства са общо в размер на 11 807 448, 60 лв., в това число 10 856 700, 51 лв. по сметки в ТБ [фирма] и 950 748, 09 лв. по сметки в ТБ [фирма]. Органът по приходите е посочил още, че на 13 май 2020 г. е изтекъл срокът на извънредното положение, респективно е отпаднало ограничението по §29 от Преходните и заключителни разпоредби на ЗМДВИП, и няма пречка при допуснатото предварително изпълнение на акта за установяване на публично държавно вземане, принудителното събиране да бъде насочено към вземания на дружеството от банки. Това налагало извода, че при неизвършване на стопанска дейност от страна на дружеството, издаването на разрешение за неотложни плащания, дори с характер на други публични задължения и такива по договори, свързани с дейността му, би увредило интереса на вискателя, събирането на чието вземане е обезпечено с наложения от НАП заповест. Административният орган е посочил, че част от публичните задължения, за които се иска разрешение за неотложно плащане, а именно задълженията по ЗДДФЛ не са станали изискуеми съгласно чл. 42, ал. 5 от ЗДДФЛ, тъй като не е било изплатено трудово възнаграждение на служителите. По отношение на сумата в размер на 1297, 48 лв. и по отношение на сумата в размер на 2874, 28 лв. административният орган е приел, че не може да се твърди, че изплащането на тези задължения е от такова естество, че има характер на плащане по договор, без което ще настъпят непоправими стопански последици за дружеството и неговата дейност. По отношение на задълженията по

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е решението на директора на ТД на НАП Големи данъкоплатци и осигурители, като съгласно чл. 268, ал. 1 от ДОПК на обжалване в настоящото производство подлежи решението на решаващия административен орган.

Оплакванията за незаконосъобразност на решението на решаващия административен орган не се определят като правилни от настоящата инстанция.

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност в производството пред настоящата инстанция е решение по жалба срещу действия на публичен изпълнител № 06/08.06.2020 г., издадено от директора на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, с което е оставена без уважение жалбата на [фирма] срещу отказ № С200029-159-0000095/21.05.2020 г. за издаване на разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания по чл. 229 от ДОПК. Съгласно чл. 229, ал. 1 от ДОПК, публичният изпълнител с разпореждане до банката може да разреши определена част от постъпилите или постъпващите по сметката на длъжника суми да се оставят на негово временно разпореждане за неотложни плащания във връзка с дейността му. Съгласно чл. 229, ал. 2 от ДОПК преценката се извършва въз основа на писмена молба от длъжника с приложени към нея доказателства. Условието, при които може да бъде дадено разрешение от публичния изпълнител са посочени в чл. 229, ал. 3 от ДОПК, като от събраните по делото доказателства не се установява наличието на същите. Съгласно посочения текст разрешението се дава при условие, че сумите са дължими по договори, свързани с основната дейност на длъжника (т. 1), забавянето или неплащането на тези суми може да доведе до тежки стопански последици за длъжника – прекратяване или спиране за продължително време на основната му дейност, разваляне на търговски договори или изпадане в забава по търговски договори, неизпълнение на задължения по трудови договори и други подобни (т. 2), сумите са за публични вземания (т. 3). В процесния случай от търговското дружество не се обосновава обстоятелството на необходимост от извършване на неотложни плащания, дължими по договори, свързани с основната дейност на длъжника, не се обосновава обстоятелството, че забавянето или неплащането на тези суми може да доведе до тежки стопански последици за длъжника – прекратяване или спиране за продължително време на основната му дейност, разваляне на търговски договори или изпадане в забава по търговски договори, неизпълнение на задължения по трудови договори и други подобни, с оглед на размера на задълженията - 1297, 48 лв. и по отношение на сумата в размер на 2874, 28 лв., като именно с оглед на размера им не може да се твърди, че изплащането на тези задължения е от такова естество, че има характер на плащане по договор, без което ще настъпят непоправими стопански последици за дружеството и неговата дейност. По отношение на задължението за данък върху доходите на физическите лица за м. 04.2020 г. в размер на 25 844, 42 лв. са правилни изводите на административния орган, че същите не са станали изискуми поради неизплащане на трудовото възнаграждение на служителите на дружеството. Съгласно чл. 42, ал. 5 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица данъкът за доходи от трудови правоотношения се удържа от работодателя при окончателното изплащане на облагаемия доход, начислен за съответния месец. Както в жалбата, така и в съдебното заседание не е направено изявление от жалбоподателя, нито са представени доказателства, от които може да се направи обоснован извод за изплащане на трудовите възнаграждения на служителите на дружеството. В Па отношение на останалата част от публичните задължения – тази съдебна инстанция определя като законосъобразни изводите на органите по приходите. Както правилно се приема в обжалваното решение, нормата на чл. 229 от ДОПК е в защита на правата на длъжника. С това разрешение се дава възможност на длъжника да извършва плащания с цел да не бъде поставен в положение, при което ще

бъде принуден да преустанови икономическата си дейност, поради което ще бъде в невъзможност включително и да погасява публичните си задължения. Едновременно с това, обаче целта на това разрешение, с което се охраняват интересите на длъжника не би следвало да води до нарушаване на публичните интереси. Защото издаването на подобно разрешение за неотложно плащане за погасяване на публичните задължения би поставило и евентуално въпроси, и би довело до необходимостта от преценка за отмяна на наложените от публичния изпълнител обезпечителни мерки. Именно поради това и нормата на чл. 229 от ДОПК е дала преценката за издаването на посоченото разрешение на компетентния за това административен орган, като преценката за законосъобразността на отказа се прави не само с оглед на наличието на предпоставките по чл. 229, ал. 3 от ДОПК, но и при съобразяване на оперативната самостоятелност на органа по приходите.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган - от директора на ТД на НАП С. – териториалният директор на ТД на НАП С. е орган по приходите съобразно чл. 7, ал. 1, т. 2 от Закона за Националната агенция за приходите. Териториалният директор съгласно чл. 11, ал. 2, т. 1 издава предвидените в ДОПК актове.

От страна на процесуалния представител на ответника е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което с оглед на изхода на спора е основателно

В съответствие с направените фактически и правни изводи съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма] срещу решение по жалба срещу действия на публичен изпълнител № 06/08.06.2020 г., издадено от директора на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, с което е оставена без уважение жалбата на [фирма] срещу отказ № С200029-159-0000095/21.05.2020 г. за издаване на разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания по чл. 229 от ДОПК, като неоснователна.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати в полза на Националната агенция за приходите разносните по делото в размер на 500 лв.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: